

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ของ ชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Development of English Communication Skills Enhancing New Normal Tourism Potential of the Sampaolom Community, Phranakhon Si Ayutthaya Province

เอกพล วิงวอน^{1*}

Ekaphon Wingwon^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ ชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อสร้างชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ตามบริบทของชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4) ศึกษาความพึงพอใจในการจัดฝึกอบรมพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภาล่ม จำนวน 30 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้บริหาร ผู้นำชุมชนระดับปฏิบัติการ ข้าราชการครู ผู้นำศาสนา ประชาชนชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่วิจัย โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในชุมชน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ชุมชนสำเภาล่ม ชุดฝึกอบรม แบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถก่อนและหลังการอบรม และแบบประเมินความพึงพอใจในการฝึกอบรมพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และค่าประสิทธิภาพของการอบรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในหัวข้อ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การเดินทางท่องเที่ยวในชุมชน ผลิตภัณฑ์ของฝากในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน และประวัติศาสตร์ในชุมชน 2) ชุมชนสำเภาล่มได้ชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ที่สะท้อนให้เห็นถึงบริบทของชุมชนอย่างแท้จริง และมีการหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 76.56 / 78.89 3) พัฒนาการของผู้เข้ารับการอบรมหลังการอบรมสูงกว่า ก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อการอบรมจากการใช้ชุดฝึกอบรมชุดนี้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุดการฝึกอบรม การท่องเที่ยววิถีใหม่ ชุมชนสำเภาล่ม

^{1*}สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Department of English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

E-mail : ekaphonaru@gmail.com

*Corresponding author

Abstract

This study aimed 1) to investigate the need for using English for communication in the new normal of tourism in the Samphaolom community, Phranakhon Si Ayutthaya District, Phranakhon Si Ayutthaya Province; 2) to create a training set for English communication skills in the new normal of tourism in the context of the Samphaolom community; 3) to develop English communication skills in the new normal of tourism in the Samphaolom community; and 4) to examine satisfaction in organizing training to develop English communication in the new normal of tourism in the Samphaolom community. The samples were 30 people from the community using English communication in the new normal of tourism in the Samphaolom community, selected by using purposive sampling: community leaders, government teachers, religious leaders, community scholars, entrepreneurs and tourism people living in the research area. Research instruments were questionnaires to explore the need for using English for communication in the new normal of tourism in the Samphaolom community, a training package, an English test to be used as a pretest and posttest and a satisfaction questionnaire for evaluating English language development training for communication in the new normal of tourism in the community and the training efficiency value. The results found that 1) Samphaolom Community, Phranakhon Si Ayutthaya District, Phranakhon Si Ayutthaya Province. There was a need to develop English communication skills in the new normal of tourism in the topics: Welcoming tourists, Travel in the community, Tourist attractions in the community, History in the community; 2) Samphaolom Community received a training package on English communication skills. New Normal of Tourism that truly reflects the context of the community and finds the efficiency value $E1/E2$, which is equal to $76.56 / 78.89$; 3) The development of trainees after the training was higher than before the training at the statistical significance level of 0.05; and 4) Trainees were satisfied with the training from using this training package at a high level.

Keywords: English for Communication, Training Package, New Normal Tourism, Samphaolom Community

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การท่องเที่ยวโดยชุมชนผ่านการพัฒนามาหลายช่วงเวลา ชุมชนใดที่มีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนย่อมหมายถึงว่า เป็นชุมชนที่มีการจัดการท่องเที่ยวด้วยตัวชุมชนเอง แล้วก็มีส่วนร่วมจากคนในชุมชนทั้งหมด และผลประโยชน์ทุกอย่างก็จะกลับไปสู่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นรายได้ การกระจายรายได้ การอนุรักษ์เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การยกระดับคุณภาพชีวิต ส่วนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนก็จะได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรมและประเพณี แลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีการเคารพสิทธิชุมชน สิทธิความเป็นมนุษย์ และเคารพความแตกต่างที่ชุมชนแต่ละชุมชนมีไม่เหมือนกัน ซึ่งก็คือ หัวใจหลักของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566)

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดในปี พ.ศ. 2561-2565 “อยุธยาเมืองมรดกโลก เป็นแหล่งเรียนรู้ น่าเที่ยว น่าอยู่ น่าลงทุน” โดยมีพันธกิจฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวและบริการ บริหารจัดการเมืองและชุมชน และพัฒนาภาคการผลิต การค้าและบริการได้อย่างครบวงจร โดยมีประเด็นการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยว และการบริการสู่มาตรฐานสากลมีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเมืองมรดกโลก ซึ่งในช่วง 2 ปีแรกของแผนพัฒนาจังหวัด พบว่ามุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการบริการเพื่อการท่องเที่ยวไปสู่

มาตรฐานสากล และเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ พัฒนาและดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยวและการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่ชุมชน/ท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การตลาด และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีตามแนวทางความปกติใหม่ ซึ่งในภาพรวมของผลการดำเนินงานในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ภายใต้แนวคิดการทำให้เมืองประวัติศาสตร์มีชีวิต กระตุ้นการใช้จ่ายและการพักค้างในพื้นที่สร้างภาพลักษณ์ที่สวยงามแก่เมืองมรดกโลก กระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการและประชาชน ตลอดจนการเผยแพร่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อันทรงคุณค่าของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2565 มีโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 1 จำนวน 2 โครงการและมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการประมาณ 20 ล้านบาท (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2566)

การพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2566 – 2570 สร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างทั่วถึงบนการพัฒนาอย่างยั่งยืนอาศัยแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่ต่อยอดจากจุดแข็งของจังหวัดด้านความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงกับหลักคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นการสานพลังของจุดภาคีทั้ง ภาคประชาชน ภาคเอกชน ภาครัฐ และภาควิชาการ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มุ่งเน้นความหลากหลายเพื่อยกระดับให้ชุมชนท้องถิ่นไปสู่สากล (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2566)

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน ถือเป็นส่วนงานหลักที่สำคัญในการสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างโอกาสให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะเข้ามาเยี่ยมชมตามแนวนโยบายของภาครัฐและภาคเอกชน จึงทำให้ต้องมีการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนในชุมชนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้กับชุมชนเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ซึ่งมาตรฐานของการสื่อสารภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนท้องถิ่น และเพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างรวดเร็ว การพัฒนาแหล่งความรู้รอบนอกอย่างเช่นพื้นที่ชุมชนสำเภอลมมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อตอบรับกับแหล่งท่องเที่ยวหลักทางประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับความเป็นพหุทางวัฒนธรรมที่หลากหลายเชื้อชาติ ทั้งพุทธ คริสต์ และอิสลาม ตั้งแต่อดีตสู่ปัจจุบัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและยั่งยืนให้กับชุมชนท้องถิ่นควรต้องมีการส่งเสริมและสร้างการสื่อสารแบบใหม่ผ่านองค์ความรู้เดิมจากอดีตที่มีคุณค่ามาสู่ความคุ้มค่าของชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบัน และเป็นการยกระดับชุมชนเพื่อให้มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น โดยใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาชุมชนไปสู่ระดับชาติและนานาชาติ อีกทั้งเป็นการขยายโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน ผ่านทักษะทางด้านการสื่อสารภาษาเพื่อนำไปสู่ทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เชื่อมโยงเรื่องราวในอดีตสู่การถ่ายทอดของชุมชนในปัจจุบันและอนาคตต่อไป (องค์การบริหารส่วนตำบลสำเภอลม, 2566)

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความตระหนักในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพของการท่องเที่ยวภายในชุมชนให้มีความทันสมัยและมีความเป็นสากลเพื่อยกระดับคุณภาพให้เทียบเท่ากับชุมชนเมืองหรือใกล้เคียงกับการเชื่อมโยงศักยภาพกับความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่จึงมีความจำเป็นสำหรับชุมชนสำเภอลมเพื่อพัฒนาความสามารถของประชาชนในชุมชนให้มีศักยภาพทางการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชนเพื่อคุณภาพที่ดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 ศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภอลม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.2 สร้างชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ตามบริบทของชุมชนสำเภา
ลุ่ม อำเภอมะนังนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.3 พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภาลุ่ม อำเภอมะนัง
นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.4 ศึกษาความพึงพอใจการจัดฝึกอบรมพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชน
สำเภาลุ่ม อำเภอมะนังนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ กลุ่มชุมชนสำเภาลุ่ม ตำบลสำเภาลุ่ม อำเภอมะนังนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มชุมชนสำเภาลุ่ม ตำบลสำเภาลุ่ม อำเภอมะนังนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตัวแทนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชน จำนวน 30 คน โดย
คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้นำชุมชนระดับปฏิบัติการ ข้าราชการครู ผู้นำศาสนา
ปราชญ์ชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่วิจัย โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในชุมชน และ
สามารถให้ข้อมูลของชุมชนสำเภาลุ่ม ซึ่งได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำเภาลุ่ม พัฒนาการชุมชนตำบลสำเภาลุ่ม
กำนันและผู้ใหญ่บ้านตำบลสำเภาลุ่ม ข้าราชการครูโรงเรียนในพื้นที่ ผู้นำศาสนาในตำบล ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
ในตำบล และปราชญ์ชุมชน โดยเกณฑ์การคัดเลือกจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในการให้ข้อมูล และกลุ่มตัวอย่างจาก
การลงพื้นที่สำรวจความเกี่ยวข้องที่มีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนตามเกณฑ์การมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความหลากหลาย
ทางศาสนาและวัฒนธรรม (องค์การบริหารส่วนตำบลสำเภาลุ่ม, 2566)

ขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาความต้องการของชุมชนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยว
ในชุมชนสำเภาลุ่ม เพื่อนำมาสร้างบทเรียนที่เหมาะสมกับชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว โดยนำเสนอบทเรียนในรูปแบบคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวกับการต้อนรับ การให้ข้อมูล และการให้ความ
ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาเนื้อหาของบทเรียนที่จะนำไปใช้ในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนสำเภาลุ่ม ซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต
การศึกษาเนื้อหาบทเรียนตามกรอบของการท่องเที่ยวชุมชนสำเภาลุ่ม ตำบลสำเภาลุ่ม อำเภอมะนังนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

- การต้อนรับนักท่องเที่ยว (Welcoming Tourist)
- การเดินทางท่องเที่ยวในชุมชน (Traveling in the Community)
- ผลิตภัณฑ์ของฝากในชุมชน (Community Souvenir Products)
- แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน (Tourist Attractions in the Community)
- ประวัติศาสตร์ในชุมชน (History in the Community)

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ความต้องการการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยว ชุมชนสำเภาล่ม

ตัวแปรตาม

- บทเรียนการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว ชุมชนสำเภาล่ม
- การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยววิถีใหม่
- ความพึงพอใจของชุมชนที่มีต่อการอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยววิถีใหม่ของชุมชนสำเภาล่ม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของชุมชน และข้อมูลทางการท่องเที่ยวของชุมชน จากองค์การบริหารส่วนตำบลสำเภาล่ม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างที่จะมาเข้าร่วมโครงการวิจัย รวมถึงอธิบายชี้แจงทำความเข้าใจกับชุมชนสำเภาล่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กำหนดระยะเวลาและวิธีการในการดำเนินการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในชุมชน

2. ผู้วิจัยลงพื้นที่กลุ่มเป้าหมายสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหา และทักษะต่างๆ และกำหนดวัตถุประสงค์ในชุดฝึกอบรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน นำหัวข้อและเนื้อหาในชุดฝึกอบรมให้แก่ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างของชุมชนเพื่อร่วมกันพิจารณาความเหมาะสมของชุดฝึกอบรม และนำมาพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชุมชน

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชน โดยนำชุดฝึกอบรมที่ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และดำเนินการอบรมกลุ่มตัวอย่างและผู้ประกอบการทางด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) ทั้งรายบุคคล และกลุ่มทดลอง กลุ่มย่อยในพื้นที่

4. ผู้วิจัยประเมินก่อนเริ่มการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชนจำนวน 30 ข้อ และดำเนินการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชน โดยใช้บทเรียนจำนวน 5 บทเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยประเมินหลังการอบรมด้วยแบบทดสอบชุดเดิม และนำคะแนนจากการอบรมมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชน

5. การติดตามผลจากการอบรม ลงพื้นที่เพื่อติดตามผลจากการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการท่องเที่ยวในชุมชน มีการเก็บข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากการอบรม มีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ จัดประชุมกลุ่มย่อยกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสรุปผลที่ได้จากการดำเนินการวิจัย นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานทั้งหมด

มาวิเคราะห์ และจัดทำเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ รวมถึงมีการแจกแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจสำหรับชุมชนสำเภาล้อมที่มีต่อการอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนด้วย

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนสำเภาล้อม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปแปลความหมายตามลักษณะของรูปแบบการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale)
2. วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเนื้อหาสาระของแบบสอบถามโดยการหาค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวชุมชนสำเภาล้อม ทั้งก่อนและหลังการอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนสำเภาล้อม สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test แบบ Dependent Samples
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนฝึกอบรม (Pre-test) และหลังฝึกอบรม (Post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์ 75/75 จากสูตร E1/E2 ซึ่งใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน
5. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจหลังการพัฒนาอบรม จากผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ของชุมชนสำเภาล้อม

3. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่สำหรับชุมชนสำเภาล้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนสำเภาล้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชุมชนสำเภาล้อมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชน ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล้อมเป็นกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และครู คิดเป็นร้อยละ 26.67 กลุ่มร้านค้าและร้านอาหารของชุมชน คิดเป็นร้อยละ 16.67 กลุ่มรับจ้างขนส่งน้ำเที่ยว และกลุ่มร้านค้าขายของฝากของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 13.34 เท่ากันทั้งสองกลุ่ม กลุ่มมัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว ประชาชนชุมชน และกลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากันทั้งสองกลุ่ม กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 6.67 และกลุ่มที่น้อยที่สุดที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล้อม คือกลุ่มเจ้าของบ้านพัก โฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 3.34 สำหรับเรื่องรายได้ของกลุ่มตัวอย่างของชุมชนสำเภาล้อมส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.67 กลุ่มรายได้ช่วงระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.67 กลุ่มรายได้ช่วงที่ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.67 และกลุ่มรายได้ที่น้อยที่สุดคือ ช่วงระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากันทั้งสองกลุ่ม ในส่วนของประสบการณ์ในการเรียน การอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล้อม ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการเรียนและการอบรมเลย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และกลุ่มที่เคยได้รับการเรียนและการอบรม คิดเป็นร้อยละ 33.34 ตามลำดับ

3.2 ชุมชนสำเภาล้อมมีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่ โดยหัวข้อแรกที่มีความต้องการมากที่สุดคือ หนังสือคู่มือภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมกับการที่จะนำมาใช้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล้อม คิดเป็นร้อยละ 89.33 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ตามตารางที่แสดงผล ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนสำเภาล่ม ดังนี้

ข้อ	เนื้อหาที่ต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม	($\bar{X}$)	ร้อยละ	SD
1	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	4.20	84.00	0.87
2	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่มเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.87	77.33	0.99
3	คำศัพท์และการสนทนาทั่วไปมีความจำเป็นในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชน	4.03	80.67	0.98
4	คำศัพท์และการสนทนาเฉพาะสำหรับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวมีความจำเป็นในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	3.73	74.67	1.09
5	หนังสือคู่มือภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมกับการที่จะนำมาใช้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	4.47	89.33	0.72
6	คลิปวิดีโอเสียงภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมกับการที่จะนำมาใช้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	4.00	80.00	1.00
7	ทักษะการฟัง (Listening) มีความจำเป็นสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	3.93	78.67	0.89
8	ทักษะการพูด (Speaking) มีความจำเป็นสำหรับบุคลากรการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภาล่ม	4.03	80.67	0.91

ชุมชนสำเภาล่มมีความต้องการทางด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างในชุมชนสำเภาล่มมีความต้องการทักษะลำดับที่ 1 คือ สามารถเขียนกฎ ข้อปฏิบัติ ที่นักท่องเที่ยวพึงปฏิบัติในการมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 คิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งแสดงผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม

ข้อ	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม	($\bar{X}$)	ร้อยละ	SD
1	สามารถฟังคำถามจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.63	72.67	1.28
2	สามารถฟังข้อมูลจากการบอกเล่าของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.60	72.00	1.14
3	สามารถฟังสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ จากสื่อต่างๆ	3.47	69.33	1.31
4	สามารถฟังเพลง ภาพยนต์ จากสื่อต่างๆ	3.47	69.33	1.20
5	สามารถพูดคุยและใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.63	72.67	1.40
6	สามารถซักถามข้อมูลจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.63	72.67	1.45
7	สามารถตอบคำถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.57	71.33	1.36
8	สามารถนำเสนอข้อมูลกิจกรรม และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ	3.40	68.00	1.38
9	สามารถอ่านข้อมูลภาษาอังกฤษบนฉลากของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อย่างเข้าใจ	3.60	72.00	1.14
10	สามารถอ่านสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	3.47	69.33	1.41
11	สามารถเขียนป้ายสื่อความหมาย เช่น ป้ายบอกทิศทาง ป้ายบอกสถานที่	3.57	71.33	1.41
12	สามารถเขียนกฎ ข้อปฏิบัติ ที่นักท่องเที่ยวพึงปฏิบัติในการมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยว	3.67	73.33	1.47

สำหรับในส่วนของการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อหาข้อมูลการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภาล่ม พบว่า การสื่อสารภาษาอังกฤษทักษะที่ชุมชนสำเภาล่มส่วนใหญ่คิดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด เรียงลำดับตามนี้ คือ “การฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน” ตามลำดับ ในส่วนของหัวข้อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวในชุมชนที่ควรเรียนรู้พบว่า ลำดับแรกที่ชุมชนสำเภาล่มให้ความสำคัญมากที่สุด คือ หัวข้อ “ประวัติของชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน” หัวข้อลำดับรองลงมา คือ “ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน” และ ลำดับสุดท้าย คือหัวข้อ “การเดินทางในชุมชน อาหารในชุมชน และผลิตภัณฑ์ชุมชน ตามลำดับ ในส่วนของความต้องการในการรับการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวในชุมชน พบว่า “ชุมชนมีความต้องการพัฒนาอบรม โดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่มี หนังสือคู่มือเพื่อการศึกษา คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และควรเน้นการพูด และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในขณะอบรม รวมถึงการอบรมในสถานที่จริงในแหล่งท่องเที่ยว” ในเรื่องสุดท้ายที่ชุมชนแสดงความคิดเห็นมา พบว่า “ชุมชนสำเภาล่มต้องการสื่อหรืออุปกรณ์/นวัตกรรม/เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในชุมชน มีความต้องการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร เพื่อใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ควรมีคลิปวิดีโอ คลิปสอนการพูด เพื่อนำไปฝึกอ่านและพูดตาม รวมถึงวิธีทัศนการสื่อสารที่เข้าถึงไวที่สุด เช่น โทรศัพท์มือถือที่มีแอปพลิเคชันช่วยสื่อสารอย่าง Google Translate เป็นต้น”

3.3 การหาคุณภาพของชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาชุมชน จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และได้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ของชุดฝึกอบรมในแต่ละบทเรียน พบว่า มีเนื้อหาบางหัวข้อที่ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับการประเมิน และผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ไขประเด็นหัวข้อที่ได้รับผลการประเมินให้ปรับปรุงแล้ว โดยมีการปรับหัวข้อทางการอ่านและการเขียนออกไปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากมีความเหมาะสมกับชุมชนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่สามารถสร้างศักยภาพในชุมชนในระดับเริ่มแรกได้ แล้วค่อยไปพัฒนาต่อในทักษะที่สูงขึ้นในอนาคต ผู้วิจัยมีการปรับปรุงคุณภาพของชุดฝึกอบรมแล้ว พบว่า มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 0.67 ถึง 1.0 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.4 สรุปผลในขั้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงของผู้เข้าอบรมจำนวน 30 คน ผลแสดงว่า ผู้เข้าอบรมทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทคิดเป็นร้อยละ 76.56 และทำคะแนนทดสอบหลังการอบรมคิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 78.89 ดังนั้นสรุปผลสำหรับประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวชุมชนวิถีใหม่ สำหรับชุมชนสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในขั้นของการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงตามสูตรการหาประสิทธิภาพ $E1/E2 = 76.56 / 78.89$ แสดงให้เห็นว่าชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาประสิทธิภาพของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ของผู้เข้าอบรมหลังการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรม จากการใช้เครื่องมือชุดฝึกอบรมดังกล่าวนี้ แสดงผลตามตารางนี้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

N	E1	E2	E1/E2
30	76.56	78.89	76.56/78.89

3.5 สรุปค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.72 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.14 และค่าคะแนนหลังการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 23.83 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.11 ค่าคะแนนเฉลี่ยผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อน และหลังการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเท่ากับ 270 ค่าสถิติ t เท่ากับ 22.87 แสดงว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุด สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (sig = 0.00 < 0.05) ซึ่งแสดงผลตามตารางนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของการอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	D	t	sig
Pre-Test	30	14.72	2.14	270	22.87	0.05*
Post-Test	30	23.83	2.11			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมโดยรวมมีค่าเท่ากับ 4.27 มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ความพึงพอใจเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวมและเป็นรายด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าผู้เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษทางด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ชุมชนสำเภอลมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความพึงพอใจในระดับที่สูงกว่าด้านอื่น ๆ คือ มีค่าคะแนนอยู่ที่ 4.46 รองลงมา คือด้านสถานที่ ระยะเวลาในการอบรม และด้านการประสานงานของผู้จัดอบรม อยู่ในระดับค่าคะแนนที่ใกล้เคียงกัน คือ 4.36 และ 4.31 ซึ่งแสดงผลตามตารางนี้

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{x}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านวิทยากร	4.14	0.81	มาก
2. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ	4.18	0.71	มาก
3. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	4.22	0.78	มาก
4. ด้านหลักสูตรและการฝึกอบรม	4.26	0.69	มาก
5. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.46	0.57	มาก
6. ด้านสถานที่ และระยะเวลาในการจัดอบรม	4.36	0.66	มาก
7. ด้านการประสานงานของผู้จัดอบรม	4.31	0.67	มาก
รวมเฉลี่ย	4.27	0.69	มาก

ในส่วนของการแสดงผลการแสดงความคิดเห็นจากชุมชนในเรื่องการประเมินผลความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมพัฒนา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลประกอบการประเมินในเรื่องของคู่มือการอบรมที่ให้ความสนใจในการนำไปใช้จริงในชุมชนและนำไปเผยแพร่อบรมเพิ่มเติมให้กับบุคลากรในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน เช่น ครู นักเรียน พนักงาน อบต. อาสาสมัครในชุมชน เป็นต้น รวมถึงการอบรมเพิ่มเติมในอนาคตต่อไปในหัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การใช้แอปพลิเคชันแปลภาษา การสื่อความหมายในท้องถิ่น การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินในชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

4. อภิปรายผล

4.1. ผลจากการศึกษาความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่ของชุมชนสำเภอลม อำเภอยะนิงครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ชุมชนสำเภอลมเกิดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชน เพื่อส่งเสริมศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวชุมชน โดยได้รับการอบรมพัฒนาจากชุดฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อตามความต้องการของชุมชนสำเภอลมที่ได้มาจากการสอบถามและสัมภาษณ์ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้แสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา โดยกำหนดหัวข้อสำหรับการอบรมพัฒนาได้ดังนี้ 1) การต้อนรับนักท่องเที่ยว (Welcoming Tourist) 2) การเดินทางท่องเที่ยวในชุมชน (Traveling in the Community) 3) ผลิตภัณฑ์ของฝากในชุมชน (Community Souvenir Products) 4) แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน (Tourist Attractions in the Community) 5) ประวัติศาสตร์ในชุมชน (History in the Community) ซึ่งหัวข้อดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นหัวข้อที่ชุมชนสำเภอลมเห็นว่ามีความสำคัญต่อการท่องเที่ยววิถีใหม่ของชุมชนสำเภอลม ที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวตามมาตรฐานความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วริษา ต่างใจ และคณะ (2565)

ที่ได้ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยววิถีใหม่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาภายใต้หลัก DMHTTA ซึ่งส่วนใหญ่จะเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว และยังคงมีการสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาที่อยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งทำให้สถานที่ท่องเที่ยว สถานประกอบการ และร้านอาหารต่างๆ ยังต้องรักษามาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย เพื่อให้ได้รับตราสัญลักษณ์ SHA, SHA Plus หรือ SHA Extra Plus อีกทั้งผลการสำรวจความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่สำหรับชุมชนสำเภอล้อมที่มุ่งเน้นทักษะทางด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวในชุมชนสำเภอล้อมยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pongprairat (2020) ที่ได้ศึกษาความต้องการในชุมชนบ้านโป่งมะนาว จังหวัดลพบุรี ที่เป็นแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ และมีการพัฒนาอบรมหลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว มีการกำหนดหัวข้อที่ใช้ในการอบรมตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

4.2. การหาคุณภาพของชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาชุมชน จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และได้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ของชุดฝึกอบรมในแต่ละบทเรียน พบว่า มีเนื้อหาบางหัวข้อที่ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับการประเมิน และผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ไขประเด็นหัวข้อที่ได้รับผลการประเมินให้ปรับปรุงแล้ว โดยมีการปรับหัวข้อทางด้านการอ่านและการเขียนออกไปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากมีความเหมาะสมกับชุมชนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่สามารถสร้างศักยภาพในชุมชนในระดับเริ่มแรกได้ แล้วค่อยไปพัฒนาต่อในทักษะที่สูงขึ้นในอนาคต ผู้วิจัยมีการปรับปรุงคุณภาพของชุดฝึกอบรมแล้ว พบว่า มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 0.67 ถึง 1.0 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wahyuningtyas et al. (2022) ซึ่งผลการวิจัยชี้ว่าควรให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะการพูดให้มากขึ้น และควรมีการนำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกลุ่มเพิ่มเติม เป็นคู่มือหรือชุดเอกสารการอบรมควบคู่กับการจัดกิจกรรม เพื่อให้มีการติดตามผลสำหรับผู้ปฏิบัติได้คุ้นเคยและใช้ได้จริง

4.3. ผลจากการสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่สำหรับชุมชนสำเภอล้อมมีการหาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเพื่อให้ได้คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ซึ่งตั้งเกณฑ์ไว้คือ 75 / 75 พบว่า ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการท่องเที่ยวนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.56 / 78.89 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยเริ่มจากการใช้แนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตท้องถิ่นจนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและจดจำได้แม่นยำ การฝึกอบรมไม่ได้มุ่งเน้นเพียงแค่ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ แต่เน้นที่สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าการที่ชุมชนสำเภอล้อมสามารถสื่อสารได้ดีขึ้นนั้น เป็นเพราะการฝึกอบรมได้จำลองสถานการณ์จริงในท้องถิ่นชุมชนที่ใช้ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่นำไปใช้ได้จริง ไม่ใช่เพียงแค่การท่องจำแบบผู้เรียนทั่วไป รวมถึงเหตุผลที่ทำให้คนในชุมชนมีความกล้าแสดงออกในการสนทนาเพิ่มมากขึ้นเพราะการฝึกอบรมใช้ “บริบทของชุมชนท้องถิ่น” เป็นฐาน และการที่หลักสูตรเน้นเรื่องราวของ “ชุมชนสำเภอล้อม” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาคภูมิใจและคุ้นเคย ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างธรรมชาติ ส่งผลให้คะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เข้าอบรมตระหนักถึงความสำคัญของชุมชนในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการใช้งานจริงในชุมชนเพื่อยกระดับศักยภาพชุมชนสำเภอล้อม

สำหรับชุดการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนสำเภอล้อม ซึ่งเนื้อหาในการอบรมได้มาจากการสอบถามและสัมภาษณ์ความต้องการของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อนำไปใช้ในการประกอบกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์ประเด็นหัวข้อที่จะสร้างบทเรียนและสร้างเนื้อหาเพิ่มเติมในชุดฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurhalimah and Jannah (2022) ที่ได้ศึกษาความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องมือและสื่อต่างๆ ที่ใช้ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐานในการสำรวจและพัฒนา เช่น แหล่งท่องเที่ยวชุมชน อาหารท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน เป็นต้น

อีกทั้งชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นชุดฝึกที่ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสได้ใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นไปทางด้านการสนทนาในบริบทของการท่องเที่ยววิถีใหม่ในชุมชนเป็นหลัก ใช้แนวคิด (English for Specific Purpose - ESP) ที่ตอบโจทย์การท่องเที่ยวโดยตรงผ่านการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตท้องถิ่นช่วยสร้างแรงจูงใจภายในที่เปลี่ยนการท่องจำเป็นการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้จริง กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบสถ์ยอแซฟ มัสยิดอิสลามพัฒนา วัดพุทไธศวรรย์ เป็นต้น และมุ่งเน้นการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในพื้นที่จริงมากกว่าเพียงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ บูรณาการอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนเพื่อช่วยยกระดับผู้เรียนสู่การเป็น "มัคคุเทศก์ท้องถิ่น" ผลลัพธ์ที่ได้จึงเปลี่ยนภาษาอังกฤษจากวิชาการสู่สมรรถนะที่มีชีวิตและขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hutchinson and Walter (1987) ที่กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose) เป็นการสอนภาษาที่เนื้อหาและวิธีการสอนทั้งหมดขึ้นอยู่กับเหตุผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์เฉพาะ (Target Situation) ได้อย่างเพียงพอ รวมถึงการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) ในขณะที่ Chamber (1980) เรียกกระบวนการนี้ว่า การวิเคราะห์สถานการณ์เฉพาะ (Target Situation Analysis) ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามเน้นการใช้ทักษะการฟัง การพูด เป็นหลักในชุมชน และมีการอ่าน และการเขียนประกอบการเรียนรู้บ้างในบางหัวข้อ มีการฝึกปฏิบัติได้ตอบ มีการอ่านและเขียนคำศัพท์หรือประโยคที่ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสพบในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในชุมชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ต้องแก้ไขในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวตามสถานการณ์และบริบทต่างๆ ที่สมมติขึ้นมาในชุมชน ซึ่งทำให้ผู้เข้าอบรมได้ทราบถึงพัฒนาการความก้าวหน้าของตนเองและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ผู้วิจัยต้องสร้างแรงบันดาลใจและความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษในชุมชนให้ผู้รับการอบรมได้เข้าใจมาก

ในส่วนของผลจากการศึกษาประสิทธิผลของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนสำเภอล่ม พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยววิถีใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการฝึกอบรมที่เน้น การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยผู้วิจัยได้กำหนดลำดับขั้นตอนจากการสร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์ในบริบททางการท่องเที่ยวของชุมชนสำเภอล่มเอง และนำไปสู่การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (Role Play) และการลงพื้นที่จริง กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมเปลี่ยนบทบาทจาก 'ผู้รับข้อมูล' เป็น 'ผู้สื่อสาร' ส่งผลให้เกิดความมั่นใจและการประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารที่เน้นความหมายมากกว่าไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาขึ้น

เนื้อหาบทเรียนทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ สำนวนบทสนทนา การสื่อความหมายคำศัพท์ในชุมชนที่ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวนั้น ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาจากความต้องการของชุมชน โดยสอบถามจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนสำเภอล่ม และในแต่ละบทจะใช้เนื้อหาที่ง่ายต่อการศึกษารับรู้ ด้วยเหตุผลของพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความสามารถของผู้เข้าอบรมจากชุมชนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nation and Macalister (2010) ที่ได้ออกแบบ Model of Curriculum Design Process (รูปแบบกระบวนการออกแบบบทเรียน) ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการมีเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับบทเรียน และการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าบทเรียนนั้นควรจะดำเนินการต่อหรือไม่ หรือควรจะมีการปรับปรุงบทเรียนอย่างไร ขั้นตอนการประเมินผลบทเรียนจึงควรเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ใช้บทเรียน

การนำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนมาใช้ในการอบรม เป็นการสะท้อนบริบทของชุมชนอย่างแท้จริง เพราะกิจกรรมที่ใช้ในการอบรมเป็นการเน้นกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์จำลองที่ผู้เข้าอบรมพบในชีวิตประจำวันหรือเมื่อมีการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยกำหนดรูปแบบสำนวนภาษา และคำศัพท์ที่ควรรู้ให้ฝึกออกเสียง เพิ่มความถี่ในการฝึกฝน ให้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว และกิจกรรมที่ใช้ในการอบรมมีความหลากหลาย ซึ่ง

สอดคล้องกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมุติ หรือสถานการณ์จำลอง ผู้เข้าอบรมจะได้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญวรรณ กำคำ (2562) ที่ได้สะท้อนบริบทของชุมชนกลุ่มธนบุรีออกมาเป็นชุดฝึกอบรมและกิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมถึงสื่อการเรียนรู้จากเจ้าของภาษาและแปลสำนวนภาษานั้นเป็นภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนที่ผ่านการอบรมนำไปขยายผลต่อไป

4.4. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการอบรมโดยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยววิถีใหม่ของชุมชนสำเภาล่ม เพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.27 และเมื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาส เพ็งโคณา และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยว โดยชุมชนจังหวัดชุมพร ซึ่งผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานวิจัย

5.1.1 หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและสานสัมพันธ์กับชุมชนก่อนเริ่มดำเนินการใดๆ ควรมีการประเมินความต้องการและบริบทที่แท้จริงของชุมชน เนื่องจากแต่ละชุมชนมีพื้นฐานความพร้อมและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ความเข้าใจในการพัฒนาโดยที่ชุมชนยังไม่พร้อมอาจทำให้เกิดความยั่งยืน

5.1.2 การสร้างคู่มือหรือหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษ ควรพิจารณาจากฐานความรู้และศักยภาพของบุคลากรในชุมชนเป็นหลัก เนื้อหาต้องไม่ซับซ้อนเกินไป เน้นการนำไปใช้สื่อสารได้จริงในบริบทของการท่องเที่ยว และต้องออกแบบให้ชุมชนสามารถนำไปศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

5.1.3 ควรมีการส่งเสริมและฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น แอปพลิเคชันแปลภาษา หรือสื่อดิจิทัลต่างๆ เข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อสารความหมาย เพื่อลดกำแพงด้านภาษาและสร้างความมั่นใจให้กับชุมชนในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

5.1.4 การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่สามารถทำได้สำเร็จในการอบรมเพียงครั้งเดียว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมทบทวนหรือต่อยอดความรู้ เพื่อให้ชุมชนเกิดความคุ้นเคยและสามารถนำไปปรับใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 การวางแผนการดำเนินการวิจัยมีความสำคัญ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในเรื่องของการบริหารจัดการและการประสานงานในชุมชนพื้นที่วิจัย เนื่องจากเป็นตัวแปรที่สำคัญในส่วนของข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่ตรงตามวัตถุประสงค์และมีค่าความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือของการวิจัยอย่างแท้จริง

5.2.2 ควรมีการศึกษาข้อมูลทางด้านสถิติที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในด้านอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยต่อการอบรมในอนาคต ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดกิจกรรมของผู้เข้าอบรมหลังจากที่ได้รับการอบรมโดยการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน

5.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามผลหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้นไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อประเมินว่าบุคลากรในชุมชนสามารถนำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้จริงมากน้อยเพียงใด รวมถึงศึกษาอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการนำไปปฏิบัติจริง

5.2.4 ควรมีการวิจัยและพัฒนาเนื้อหาการอบรมเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างทักษะใหม่ๆ ที่ตอบสนองต่อรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เพื่อให้ชุมชนสามารถปรับตัวและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวชุมชนไว้ได้

6. เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). *การท่องเที่ยววิถีใหม่ (New normal tourism)*. <http://www.tat.or.th>
- จุฑามาส เพ็งโคณา, เบญจมาศ ณ ทองแก้ว, อำนาจ รักษาพล, บุญศิลป์ จิตตะประพันธ์, และเทพินทร์ ภพทวี. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดชุมพร. *วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, 9(1), 38-51.
- ธัญวรรณ กำคำ. (2562). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับชุมชนกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารสารสนเทศ*, 17(2), 61-70.
- วริษา ต่างใจ, สุมิตรา เรืองพิระกุล, และธัญธรณ์ วราพงศ์พิศาล. (2565). รูปแบบการท่องเที่ยวตามวิถีใหม่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ*, 4(2), 281-292.
- สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2566). *การพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2566-2570*.
- องค์การบริหารส่วนตำบลสำเภาล่ม. (2566). *แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570)*. <http://www.samphaolom.go.th>
- Chambers, F. (1980). A re-evaluation of needs analysis. *ESP Journal*, 1(1), 25-33.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for specific purposes: A learning-centered approach*. Cambridge University Press.
- Nation, I. S. P., & Macalister, J. (2010). *Language curriculum design*. Routledge.
- Nurhalimah, N., & Jannah, R. N. (2022). Developing English for tourism and hospitality material based on Banjuwangi local needs. *Journal of Social Humanities*, 15, 41-51.
- Pongprairat, R. (2020). Developing English communication skills of local youth guides to increase tourism potentials of Ban Pong Manao archaeological site, Lop Buri province. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 13(2), 1-14.
- Wahyuningtyas, D., Sumarno, W. K., Asih, R. A., Endriana, F., Windiarti, K. R., Mafruudloh, N. (2022). An analysis of the English speaking and writing skill level of tour guides in Trenggalek's tourist villages. *Journal of English Language and Pedagogy*, 5(2), 293-303.